

Č. 1815.

Zdravotnictví: Farmaceutickými přípravky podle min. nařízení ze dne 17. září 1883 č. 152 ř. z. jsou jen ony přípravky, které jsou připravovány podle předpisů obsažených ve farmakopei tuzemské nebo podle dispensatorií jiných zemí.

(Nález ze dne 4. ledna 1923 č. 20.228/22.)

Věc: Otakar W., majitel firmy W. a spol. v K., proti zemské správě politické v Praze stran přestupku předpisů o prodeji léčiv.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nálezem okresní správy politické v K. z — byl st-l uznán vinným přestupkem § 2 min. nař. ze dne 17. září 1883 č. 152 ř. z., jehož se dopustil tím, že vyráběl citronové pastilky (Citro), jež označuje »Medicalles bonbons« a na zadní straně obalu dal lékařský posudek, kterým přisuzuje se pastilkám léčivá moc, čímž se staly farmaceutickými preparáty, k jichž výrobě nebyl oprávněn, a odsouzen dle § 6 min. nař. z 30. září 1857 č. 198 ř. z. k peněžitě pokutě 100 Kč, při nedobytnosti do vězení na 7 dnů.

Rozhodnutím z — zamítla zem. správa politická odvolání st-lovo, ponevadž skutková povaha přestupku jest zjištěna.

Rozhoduje o stížnosti.... řídil se nss těmito úvahami:

Žal. úřad dospěl rovněž jako I. stolice k závěru, že pastilky »Citro«, jež st-l vyrábí, jsou lékárnickým přípravkem, na základě nesporné skutečnosti, že je výrobce označuje názvem »medicalles bonbons« a že na zadní straně obalu jest uveden lékařský posudek, jenž dle úsudku úřadu přisuzuje pastilkám léčivou moc.

Závěr ten nelze uznati správným: Nař. min. vnitra a obchodu ze 17. září 1883 č. 152 ř. z. v § 2, odst. 1, ustanovuje, že dovoleno jest farmaceutické preparáty bez rozdílu, zda připraveny jsou dle předpisů rakouské lékárnické knihy (pharmacopaea austriaca) či dle dispensatorií jiných zemí, na prodej chovati a prodávati jen v lékárnách.

Předpisem tím jest určen pojem farmaceutických přípravků, za něž pokládati jest jen ty přípravky, které jsou připravovány podle předpisů obsažených v rakouské farmacopaei nebo podle dispensatorií jiných zemí. Ani žal. úřad ani úřad I. stolice nevycházejí ze skutkového předpokladu, že pastilky »Citro« jsou připravovány dle uvedených předpisů a pro předpoklad ten není také opory ve spisech. Naopak dle posudku ústavu pro zkoumání léků při min. zdrav. nejsou bonbony »Citro« zhotovovány dle platného lékopisu a proti složení jich nedá se ničeho namítati. Pouhým označením pastilek »Citro« názvem »Medicalles bonbons« a připojením lékařského posudku o účincích pastilek těch nemůže se však výrobek ten státi farmaceutickým preparátem po rozumu výše uvedeného ustanovení, není-li jím dle skutečného složení svého, a nestal by se jím ani, kdyby lékařské doporučení přikládalo výrobku tomu léčivou moc, jak úřady správní tvrdí.

Nař. rozhodnutí spočívá tudíž na mylném výkladu pojmu »farmaceutický preparát«, pokud se týče na mylném výkladu předpisu § 2, odst. 1

nař. min. z 18. září 1883 č. 152 ř. z. a bylo je proto, jako nezákonné dle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 1816.

Mimořádná opatření (příplatky na moučné výrobky): Předpisu § 4 opatř. St. výboru č. 494/1920, resp. § 11 vl. nař. č. 500/1920 ukládajícímu zaměstnavateli podání důkazu, že určitý zaměstnanec bydlí a plně se stravuje v jeho domácnosti, je vyhověno, i když scházející potvrzení starostovo si opatřil úřad sám.

(Nález ze dne 4. ledna 1923 č. 20.265/22.)

Věc: Marie M. v K. H. proti ministerstvu pro zásobování lidu (odb. rada J. Vaculík) o placení moučné dávky.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-lka Marie M., dámská krejčová v H. K., žádala dne 3. listopadu 1920 okresní správu politickou za osvobození od zaměstnavatelského moučného příplatku za svůj personál uvádějíc, že své učednice sama stravuje.

Osp dala zjistiti městskému úřadu, zda žadatelka zaměstnancům poskytuje byt a stravu, a obecní úřad odpověděl, že žadatelka zaměstnává dělnici Emilii H. a učednici Ludmilu N. a poskytuje jim plnou stravu a byt.

Na to osp výměrem z 31. ledna 1921 potvrdila žadatelce, že není povinna platiti moučnou dávku 1 Kč denně za dělnici Emilii H. a za učednici Ludmilu N., poněvadž jim poskytuje byt a plnou stravu.

Avšak rozhodnutím téže osp ze dne 16. listopadu 1921 bylo st-lce sděleno, že ministerstvo pro zásobování lidu výnosem ze dne 8. listopadu 1921 na základě dozorčího práva výše uvedený výměr z 31. ledna 1921 zrušuje, poněvadž podle ustanovení § 11 vl. nař. ze dne 2. září 1920 č. 500 Sb. předpisování a vybírání příspěvků zaměstnavatelských k zlevnění mlýnských výrobků odpadá jen tehdy, když zaměstnavatel dotýčný osvobozovací důvod řádně nemocenské pokladně prokázal. St-lka však průkazu toho nepodala a nestačí tudíž její jednostranné tvrzení, že u ní ohledně svrchu jmenovaných zaměstnanců jest splněn zákonný osvobozovací důvod a rovněž nebylo věci úřadu, aby tento nedostatek sám doplnil úředním šetřením, ježto břemeno důkazní dle cit. nařízení spočívá na straně samé, jež ve vlastním zájmu, chce-li docílití osvobození, musí dostatečný průkaz podati.

Ze spisů správních se konstatuje:

Osp rozhodnutím ze dne 4. dubna 1921 žádosti st-lky za osvobození od dávky z mlýnských výrobků nevyhověla. St-lka odvolala se z rozhodnutí toho k zemské správě politické, kteráž rozhodnutím ze dne 6. srpna 1921 odvolání zamítla, poněvadž dle zjištění neprokázala prohlášením vzorcem č. III. okresní nemocenské pokladně okolnost, že svým dělnicím poskytuje byt a stravu. Dovolání st-lčino ministerstvo pro zásobování lidu rozhodnutím ze dne 14. prosince 1921 zamítlo z důvodů II. instance.